

Д-р Джон Коулман

Комитетът 300

Най-строго пазената тайна в света

Д-р Джон Коулман

КОМИТЕТЪТ 300

Йерархия на конспирацията

Conspirators' Hierarchy: The Story of the Committee of 300
Copyright © 1992 by Dr. John Coleman
All rights reserved.

© Юлия Чернева, превод
© Димитър Стоянов – Димò, худ. оформление на корицата
© Издателство ЕРА, София, 2013
ISBN 978-954-389-235-8

ЕРА

Конспирациите винаги са били на мода, независимо от века и епохата. Всяка година по цял свят се появяват стотици книги, които се опитват да докажат или прокламират съществуването на световен заговор. „Комитетът 300. Йерархия на конспирацията“ обаче е сред най-скандалните, защото обвинява поименно едни от най-големите, най-авторитетните и най-влиятелни институции, организации, компании и личности на съвременния свят в стремеж с цената на всичко да наложат свое единно световно правителство. Привържениците на конспиративната теория у нас ще посрещнат тази книга с радост, противниците ѝ – критично и дори с насмешка, защото не виждат логиката и мотивацията на подобен сложен заговор, продължаващ толкова дълго във времето, а все непостигащ крайната си цел.

Миналото на Джон Коулман на професионален разузнавач е атестация за неговите възможности да знае повече за задкулисието на световната политика, а книгата му поразява с огромния брой имена и факти. Може би именно тази широкообхватност, дължни сме да отбележим, е причината и за някои фактологични неточности и дори грешки. И все пак „Комитетът 300“ кара и най-недоверчивия да се замисли и дори сам да види някои процеси, които досега е смятал за естествени, в светлината на един добре обмислен и скрупулъзно приведен в действие план. Съгласен или не с шокиращите тези и оценки на Коулман, едно е сигурно – българският читател няма да остане безразличен към тях.

От издателя

*Посвеждавам книгата на моята съпруга Лийна
и сина ми Джон, които бяха до мен през
опасни и мъчителни времена и твърдо и смело
понасяха лишения и стрелите на жестоката съдба.*

ВЪВЕДЕНИЕ

През кариерата си на професионален офицер от разузнаването неведнъж съм получавал строго секретни документи, но по време на службата ми като офицер политолог в Ангола, Западна Африка, имах възможността да прочета поредица от такива, чието съдържание беше необичайно откровено. Онова, което видях, ме изпълни с гняв и възмущение и ме накара да тръгна по път, който следвам неотклонно, а именно – да разкрия на всички каква сила контролира и управлява правителствата на Великобритания и Съединените щати.

Бях добре запознат с всички известни тайни общества като Кралския институт за международни отношения (Royal Institute for International Affairs, RIIA), Съвета за международни отношения (the Council on Foreign Relations, CFR), Билдербергския клуб, Трилатералната комисия (The Trilateral Commission), ционистите, масонството, болшеvizма, розенкройцерството и клоновете на тези тайни общества. Като разузнавач и още преди това, като млад студент, когато четях в Британския музей в Лондон, аз изучих подробно всичката достъпна информация за тях, както и за много други организации, които предполагах, че са известни на американците.

Когато обаче през 1969 година отидох в Съединените щати, усътанових, че имена като Ордена на Свети Йоан Ерусалимски (Order of St. John of Jerusalem), Римския клуб (Club of Rome), Германския фонд „Маршал“ (the German Marshall Fund), Фондация „Джорджо Чини“ (Fondazione Giorgio Cini), „Кръглата маса“ (The Round Table), Фабианското общество (Fabian Society), „Венецианската черна аристокрация“ (the Venetian Black Nobility), Обществото „Мон Пелерин“ (Mont Pelerin Society), Клубовете на адския пла-

мък (Hellfire Clubs) и много други са или съвършено непознати там, или в най-добрия случай, истинските им функции не са ясни или не се разбират изобщо.

През 1969–1970 година се залових да променя нещата, публикувайки серия монографии и касетофонни записи. За моя огромна изненада скоро намерих много хора, които с готовност цитираха тези имена, сякаш са знаели за тях през цялата си писателска кариера. Те обаче изобщо не разбираха същността на въпроса и не желаеха да съобщят източника на тази наскоро излязла на светло информация. Утеших се с мисълта, че имитацията е най-искрената форма на ласкателство.

Продължих проучванията си с цената на огромен риск, нападения срещу мен и съпругата ми, финансови загуби, непрестанен тормоз, заплахи и клевети, всичките част от внимателно разработена и дирижирана програма за дискредитирането ми, осъществявана от правителствени агенти и информатори, внедрени в така наречените „десни християни“ (Christian rightwing), „Движение за идентичност“ (Identity Movement) и десни „патриотични“ организации. Тези агенти действат и продължават да действат под прикритието на мощно, безстрашно и открито противопоставяне на юдаизма – най-големия им враг, както се опитват да ни убедят. Тези агенти информатори са ръководени и контролирани от група хомосексуалисти, които политическите и религиозните консерватори на цялата територия на Съединените щати много обичат и уважават.

Програмата им на клевети, лъжи, омраза и дезинформация за моята работа, а от неотдавна и приписването на моите трудове на други писатели, не стихва, но и до днес не е достигнала желаните ефект. Ще продължавам и занапред да изпълнявам задачата си, докато накрая сваля маските на тайното паралелно правителство, действащо на най-високо ниво, което управлява Великобритания и Съединените щати. Тази книга е част от моята продължаваща работа.

Д-р Джон Коулман,
ноември, 1991 г.

ОБЩ ПРЕГЛЕД И НЯКОИ ПРИМЕРИ

Вероятно мнозина от нас знаят, че членовете на нашето правителство съвсем не са хората, които в действителност взимат решенията по политическите и икономическите въпроси, както и във вътрешната и външната политика. Това е накарало мнозина да търсят истината в алтернативната преса, в онези автори на информационни бюлетини, които като мен търсят, но не винаги намират разковничето на смъртоносното заболяване на Съединените щати. Формулата „търси и ще намериш“ не винаги може да се приложи към тази организация. Онова, което открихме, е, че хората живеят в дълбок мрак, повечето изобщо не се интересуват или тревожат накъде върви страната им и твърдо вярват, че с нея никога няма да се случи нищо. По-голямата част от населението е манипулирана да има точно такава жизнена позиция и тази нагласа е изключително удобна за тайното правителство в сянка.

Често чуваме, че „те“ направили „това“ или „онова“. „Те“, изглежда, могат да си позволят всичко, дори убийство. „Те“ вдигат данъците, изпращат синовете и дъщерите ни да умрат във войни, които не носят никаква изгода на страната ни. „Те“ изглеждат недостижими, извън ползрението ни, отчайващо мъгляви, когато се опитаме да предприемем някакви действия срещу тях. Никой не е в състояние да обясни кои точно са „те“. Това положение продължава вече десетилетия. В хода на тази книга ще установим ясно кои са „те“ и след това ще зависи от хората

да намерят средства срещу тях, за да поправят положението си.

На 30 април 1981 година аз написах монография, която разкрива съществуването на Римския клуб и го определя като орган на Комитет 300, занимаващ се с подривна дейност. В Съединените щати това беше първата публикация за тези две организации. Призовах читателите да не се заблуждават, че статията е пресилена и невероятна, и я съпоставих с предупреждението на баварското правителство, когато тайните планове на илюминатите попаднаха в ръцете му. По-нататък в книгата ще се върнем към Римския клуб и ролята на Комитет 300 в политиката на Съединените щати.

Много от прогнозите, направени в тази статия от 1981 година, вече са се осъществили – например назначаването на поста министър-председател на Испания на неизвестния политик Фелипе Гонзалес, връщането на власт на Митеран във Франция, провалът на Жискар д'Естен и Хелмут Шмит, връщането на власт на шведския благородник и член на Комитет 300 Улоф Палме (който по-късно е убит загадъчно), унищожаването на резултатите от президентството на Рейгън и съсипването на такива отрасли на индустрията на САЩ като стоманолепарната, автомобилната и домостроителната промишленост, осъществено в рамките на политиката за нулев растеж, провеждана по указания на Комитет 300.

Важната роля на Палме се състои в това, че Римският клуб го използва, за да предаде на Съветския съюз технология, чийто експорт е забранен от Закона за американските митници. Използват го за съсредоточаване на всеобщото внимание върху псевдокризата със заложници в Иран, докато Палме снове между Вашингтон и Техеран, старайки се да подкопае суверенното единство на Съединените щати и да постави фалшивата криза под юрисдикцията на едно от учрежденията на Комитет 300, а именно Международния съд в Хага, Холандия.

Откритият заговор против Бога и човека, който включва поробване на повечето хора, останали на земята след войни, бедствия и масови убийства, действа не особено добре скрит. Разузнавачите имат правило, че най-добре можеш да скриеш нещо, когато го сложиш на видно място. Например когато през 1938 година Германия иска да скрие информацията за новия си суперизтребител „Месершмит“, самолетът е показан на авиационното изложение в Париж. Докато тайни агенти и шпиони предават и събират данни от тайници в хралупи на дървета и пролуки между тухлите в стените, информацията, която искат, е пред очите им.

Паралелното тайно правителство на най-високо ниво не действа от влажни мазета и тайни подземия, а се показва пред очите на всички и се е разположило в Белия дом, Конгреса, на Даунинг Стрийт 10 и в британския парламент. То е като онези зловещи и умишлено смразяващи кръвта филми за чудовища, които се появяват с изкривени черти, дълги коси и още по-дълги зъби, ръмжат и пръскат слюнки на всички страни. Тези филми са за отвличане на вниманието. **ИСТИНСКИТЕ ЧУДОВИЩА** са облечени в делови костюми и отиват на работа на Капитолийския хълм с лимузини.

Тези хора са **ПРЕД ОЧИТЕ НА ВСИЧКИ**. Те са слугите на Световното правителство и Новия световен ред. Подобно на насилник, който спира колата си и предлага на жертвата да я закара, външно той **НЕ ПРИЛИЧА** на чудовище, каквото е всъщност. Ако изглежда така, набелязаната жертва ще се разкреши от ужас и ще избяга. Същото важи и за правителството на всички нива. Президентът Буш **НЕ ПРИЛИЧА** на чудовище, но не се заблуждавайте от външността му. Той е такова **ЧУДОВИЩЕ** като страшилищата от филмите на ужасите.

Да спрем за минута и да видим как президентът Буш заповяда зверското убийство на 150 000 иракски войници в

конвой с военни машини с бели знамена, които се връщат в Ирак в съответствие с Женевската конвенция за съгласувано разпускане на войската и оттегляне. Представете си ужаса на иракските войници, когато въпреки че размахват бели знамена, са покосени от американски самолети. В друг участък на фронта 12 000 иракски войници са погребани живи в окопите, в които се намират. Не е ли ЧУДОВИЩНО това в истинския смисъл на думата? Откъде е получил президентът Буш заповеди да действа по такъв ЧУДОВИЩЕН начин? Получил ги е от Кралския институт за международни отношения (РПА), който получава мандата си от Комитет 300, организация, известна още като „Олимпийците“.

Както ще видим, дори „Олимпийците“ не крият лицата си. Често те разиграват спектакъл, който може да се сравни със споменатото авиационно изложение в Париж, докато в това време манаците по теориите на конспирациите губят времето си, търсейки на погрешни места и в погрешна посока. Обръщали ли сте внимание как кралица Елизабет II изпълнява церемонията по откриването на британския парламент? Там, пред очите на всички, се намира главата на Комитет 300. А гледали ли сте церемонията по полагаане на клетва на американския президент? Там, пред очите на всички, се намира друг член на Комитет 300. Проблемът се състои само в човешкото възприятие.

Кои са заговорниците, които служат на всемогъщия Комитет 300? По-добре информираната част от нашето общество осъзнава, че заговор съществува и че този заговор се крие под различни имена като илюминати, масони, „Кръглата маса“, Групата „Милнър“. За тях Съветът за международни отношения (CFR) и Трилатералната (Тристранната) комисия представляват всичко онова, което не им харесва по отношение на вътрешната и външната политика. Някои дори знаят, че „Кръглата маса“ има голям принос в делата на Съединените щати чрез британския посланик във Вашингтон. Проблемът е, че е много трудно

да се получи реална информация за предателската дейност на членовете на невидимото правителство.

Цитирам дълбокото прозрение на пророка Осия в християнската Библия: „Изстребен ще бъде моят народ, защото му знание не достига.“ (4:6)*. Някои читатели вероятно са чели публикацията ми, разобличаваща скандала за помощите за чуждите страни, където назовах няколко от неизброимите конспиративни организации. Крайната им цел е отмяна на Конституцията на САЩ и включването на страната, избрана от Бога за НЕГОВА страна, в безбожен Нов световен ред, управляван от Световно правителство, който ще върне света в условия, много по-лоши и от онези през Средновековието.

Нека преминем към конкретни примери, например опита за комунизация и деиндустриализация на Италия. Комитет 300 отдавна е постановил, че бъдещият свят трябва да бъде много по-малоброен – и в това се състои идеята му за по-добър свят. Милиардите безполезна консуматори – потребители на ограничени природни богатства трябва да бъдат бракувани (убити). Индустриалното развитие подпомага увеличаването на населението, следователно заветът в Книга Битие в Библията „Плодете се и множете се, пълнете земята“** трябва да бъде преиначен.

Неизбежната последица от това е уронване на устойчивостта на християнството, бавно, но неотклонно разрушение на индустриалните нации, унищожението на стотици милиони хора, които Комитет 300 смята за „излишно население“, и отстраняването на всеки лидер, осмелил се да застане на пътя на глобалните му планове за постигане на набеязаните цели.

Едни от първите удари на Комитет 300 бяха нанесени по Италия и Пакистан. Покойният министър-председател

* Библейските цитати са от изданието на Светия синод на БПЦ от 1993 г. – Б.ред.

** Битие 1:28. – Б.ред.

Алдо Моро беше сред лидерите, които се противопоставиха на политиката за „нулев растеж“ и намаляване на броя на населението, планирани за неговата страна, и си навлеche гнева на Римския клуб, на който „Олимпийците“ поръчаха да осъществява тази политика. В римски съд на 10 ноември 1982 година близък приятел на Моро свидетелства, че бившият министър-председател е бил заплашван от агент на Кралския институт за международни отношения (РПА), който също е член на Комитет 300 и в същото време държавен секретар на САЩ. Човекът, когото назовава свидетелят, е Хенри Кисинджър и неговото стремително издигане ще разгледаме подробно по-нататък.

Нека напомня, че през 1978 година министър-председателят Алдо Моро беше отвлечен от „Червените бригади“ и после зверски убит. На процеса срещу „Червените бригади“ някои от членовете свидетелстват, че са знаели за участието на високопоставени лица от правителството на САЩ в заговора за убийството на Моро. Когато заплашва Моро, Кисинджър, разбира се, не осъществява официалната външна политика на САЩ, а действа в съответствие с инструкциите на Римския клуб, външнополитическото подразделение на Комитет 300.

Свидетелят, който хвърля бомбата в съда, е близкият съратник на Моро, Корrado Гуердзони. На 10 ноември 1982 година експлозивните му показания са предавани по италианската телевизия и радио и отпечатани в няколко италиански вестника, но в САЩ тази важна информация е премълчана. Известни бастиони на свободата, които винаги знаят всичко за всички като „Вашингтон Поуст“ и „Ню Йорк Таймс“, не придават никакво значение на показанията на Гуердзони и не публикуват нито ред от тях. Новината не намира място и в американските радиостанции и телевизии. Фактът, че Алдо Моро е водещ италиански политик от десетилетия и че е отвлечен посред бял ден през пролетта на 1978 година и всичките му телохрани-

ли са убити хладнокръвно, не се смята за достоен да бъде съобщен по новините, въпреки че Кисинджър е посочен като съучастник в тези престъпления? Или мълчанието е наложено именно ЗАРАДИ участието на Кисинджър?

В разкритията ми за това гнусно престъпление, публикувани през 1982 година, аз показвах, че Алдо Моро, лоялен член на Християндемократическата партия, е убит от наемници, контролирани от масонската ложа П-2. Целта на убийството е да се застави Италия да се подчини на инструкциите на Римския клуб за деиндустриализация на страната и значително намаляване на населението ѝ. Плановите на Моро да стабилизира Италия чрез пълно премахване на безработицата и снемане на напрежението в политиката и икономиката биха засилили католическата опозиция срещу комунизма и значително биха затруднили дестабилизацията на Близкия изток – главна цел на Комитет 300.

От описаното по-горе става ясно колко далеч се проследва планът на заговорниците. Те не мислят в мащабите на петгодишни планове. Трябва да си спомним изявленията на Адам Вайсхаупт за Католическата църква, за да разберем какви сили са замесени в убийството на Алдо Моро. Смъртта на Моро отстранява препятствията в плана за дестабилизация на Италия и както знаем сега, дава възможност за осъществяването на плановите на конспираторите за Близкия изток 14 години по-късно, по време на войната в Персийския залив.

Комитет 300 избира Италия за изпитателен полигон. Италия е важна за плановите на заговорниците, защото е най-близката европейска страна до Близкия изток и е свързана с Близкия изток както икономически, така и политически. Освен това е дом и крепост на Католическата църква, която Вайсхаупт заповядва да бъде унищожена, както и родина на някои от най-влиятелните олигархически семейства в Европа, принадлежащи към древната „Черна аристокрация“. Ако Италия е отслабена чрез смър-

тта на Моро, това би имало последици в Близкия изток, които биха намалили влиянието на САЩ в региона. Италия е важна и поради друга причина – това е входната врата на Европа в транспортирането на наркотици от Иран и Ливан. По-нататък отново ще се върнем на тази тема.

Откакто през 1968 година е създаден Римският клуб, различни политически организации се обединяват под егидата на социализма с цел да предизвикат провала на няколко италиански правителства. Сред тях са „Черната аристокрация“ на Венеция и Генуа, масонската ложа П-2, „Червените бригади“, които преследват една и съща цел. Полицейските инспектори в Рим, които разследват убийството на Алдо Моро от „Червените бригади“, попадат на имената на няколко знатни италиански фамилии, които тясно си сътрудничат с терористичната организация. Полицията открива и доказателства, че най-малко в дванайсет случая тези известни и влиятелни фамилии са предоставили своите домове и имущество като скривалища за клетките на „Червените бригади“.

Американската „аристокрация“ също дава своя принос в съсипеването на Република Италия. В това отношение особено много се постаравал Ричард Гарднър, официалният посланик на президента Картър в Рим. По онова време Гарднър действа под прекия контрол на Бетино Кракси, важен член на Римския клуб и ключова фигура в НАТО. Кракси е водещото острие в опитите на конспираторите да разрушат италианската република. Както ще видим по-нататък, той почти успява да дестабилизира Италия и като едно от главните действащи лица в йерархията на заговорниците, успява да прокара през италианския парламент закон, разрешаващ разводите и абортите, който довежда до трайни и разрушителни социални и религиозни последици. Това е един от най-силните удари по Католическата църква, който подронва авторитета ѝ и впоследствие моралните устои на италианската нация.

След избирането на Роналд Рейгън за президент на САЩ, през декември 1980 година във Вашингтон се състои важна среща под егидата на Римския клуб и Социалистическия интернационал. И двете организации са непосредствено подчинени на Комитет 300. Главната точка от дневния ред е да се определят пътят и средствата за свеждане до минимум ефективността на президентството на Рейгън. Приет е съвместен план за действие и ако се обърнем назад, ще стане съвършено ясно, че планът на конспираторите е бил изпълнен много успешно.

За да си представим грандиозността и всеобхватността на заговора, би било уместно да назовем целите, които си поставя Комитет 300 за предстоящото завладяване и управление на света. Известни са най-малко 40 „филиала“ на Комитет 300 и ще ги изброим всичките заедно с описание на функциите им. След като това бъде внимателно проучено, ще бъде по-лесно да разберем как един-единствен централен орган на заговорниците може да действа толкова успешно и защо никоя власт на земята не може да се противопостави на натиска срещу самите устои на цивилизования прогресивен свят, в чиято основа е свободата на личността, декларирана открито в конституцията на Съединените щати.

Благодарение на дадените под клетва свидетелски показания на Гуердзони, в Италия и Европа, но не и в САЩ, хората научиха, че зад смъртта на Алдо Моро стои Кисинджър. Тази трагична история демонстрира способността на Комитет 300 да налага волята си на всяко правителство без изключение. Чувствайки се в безопасност като член на най-мощното тайно общество в света (нямам предвид масонството), Кисинджър не само заплашва Моро, но и осъществява заплахата си да го „елиминира“, ако не се откаже от плановете си за икономическо и индустриално развитие на Италия.

През юни и юли 1982 година съпругата на Алдо Моро свидетелства на открито съдебно заседание, че убийство-

то на мъжа ѝ е станало в резултат на сериозни заплахи срещу живота му, отправени по думите ѝ от „високопоставена политическа фигура в Съединените щати“. Госпожа Елеанора Моро повтаря точния израз, произнесен от Кисинджър според клетвените показания на Гуердзони: „Или ще прекратите вашата политика, или ще платите скъпо за това“. Съдията призовава повторно Гуердзони и го пита може ли да назове лицето, за което е говорила госпожа Моро. Гуердзони отговаря, че човекът действително е бил Хенри Кисинджър, както е заявил по-рано.

По-нататък Гуердзони разказва пред съда, че Кисинджър е отправил заплахите в хотелската стая на Моро по време на официално посещение на италиански лидери в САЩ. Моро, тогава министър-председател и министър на външните работи на Италия, страна, член на НАТО, е бил политик с висок ранг, който не би трябвало да се поддава на натиск и заплахи в мафиотски стил. По време на посещението си в САЩ той е бил придружаван от президента на Италия. Както тогава, така и сега Кисинджър е важен агент в служба на британския Кралски институт за международни отношения, член на Римския клуб и на американския Съвет за международни отношения.

Ролята на Кисинджър за дестабилизация на Съединените щати чрез въвличането в три войни – в Близкия изток, Корея и Виетнам – е добре известна, както и ролята му във войната в Персийския залив, в която американската армия действа като наемна войска на Комитет 300, за да възвърне Кувейт под негов контрол и в същото време да даде с Ирак показателен пример, за да не се изкушават малките страни да се опитват сами да решават съдбата си.

Кисинджър заплашва и покойния Али Бхуто, президент на суверенната държава Пакистан. „Престъплението“ на Бхуто е, че поставя началото на ядрената програма в страната си. Като мюсюлманска държава, Пакистан се чувства заплашена от постоянната израелска агресия в

Близкия изток. Бхуто е хладнокръвно убит през 1979 година от генерал Зия ул Хак, представителя на Съвета за международни отношения в Пакистан.

По време на планирания си възход към властта Ул Хак подстрекава обезумяла тълпа да подпали посолството на САЩ в Исламабад в явен опит да покаже на Съвета за международни отношения, че е независим лидер, и да привлече повече международна помощ, а също така и както става известно по-късно, да убие Ричард Хелмс. Няколко години по-късно Ул Хак заплаща с живота си заради намесата си във войната, бушуваща в Афганистан. Неговият „С-130 Херкулес“ е поразен от нискочестотен електрически импулс, изстрелян скоро след излитането, в резултат на който самолетът прави лупинги и пада на земята.

Римският клуб, действайки по указания на Комитет 300 за ликвидирането на генерал Ул Хак, без угризения на съвестта жертва живота на няколко американски военнслужещи, намиращи се на борда, включително група от Агенция „Военно разузнаване“ (U.S. Army Defense Intelligence Agency), оглавявана от бригаден генерал Хърбърт Уосъм. Генерал Ул Хак бил предупреден от турските тайни служби да не пътува със самолет, защото се планира да бъде взривен във въздуха. Имайки предвид това, той взима със себе си групата американски военнслужещи като „застрахователна полица“, както обяснява на вътрешен кръг от приближени съветници.

В моя труд от 1989 година „Терор в небето“ аз дадох следното описание на случилото се: „Скоро след като „С-130“ на Ул Хак излита от пакистанска военна база, близо до хангара, където е стоял самолетът, е забелязан подозрителен камион. От контролната кула предупреждават наземната охрана, но докато бъдат предприети някакви действия, „С-130“ отлита, а камионът заминава. След няколко минути самолетът започва да прави лупинги, връзва се в земята и се взривява. Няма обяснение за подобно поведение

на „С-130“, самолет с отлична репутация по безопасност на полетите, а съвместната пакистанско-американска комисия за разследване на катастрофата не намира грешки на пилота, нито механична или структурна неизправност. Внезапните лупинги са призната „търговска марка“ за самолет, поразен с нискочестотен електрически импулс.

Фактът, че Съветският съюз има възможност да произвежда прибори, генериращи високоамплитудна радиочестота, е известен на Запада от изследванията на съветски учени, които работят в отдел „Интензивно релативистично електронно лъчение“ в Института за атомна енергия „Курчатов“. Сред тези специалисти са Ю. А. Виноградов и А. А. Рухадзе. Двамата учени работят в Института по физика „Лебедев“, специализиран в електрониката и рентгеновите лазери.

След като получих тази информация, аз потърсих потвърждение от други източници и открих, че в Англия „Международният журнал по електроника“ е публикувал няколко материала, които явно потвърждават информацията за метода, избран за свалянето на самолета на генерал Ул Хак. Освен това информацията беше потвърдена от два мои източника в разузнаването. Получих полезна информация и от един съветски научен вестник, който излиза в Англия под заглавието „Съветска радиоелектроника и комуникационни системи“ (Soviet Radio Electronics and Communications systems). У мен не остана съмнение, че генерал Ул Хак е убит. Камрионът, видян в близост до хангара на „С-130“, несъмнено е пренасял мобилна установка за нискочестотни електрически импулси, каквато, както е известно, притежават съветските въоръжени сили.

Според писмените показания на Бхуто, тайно изнесени от страната, докато той е в затвора, Кисинджър го заплашил сериозно: „Ще ви дам ужасен урок, ако продължавате с вашата политика за укрепване на страната“. Бхуто се

опълчва на Кисинджър и Римския клуб, като призовава за осъществяване на програмата за ядрена енергетика с цел да превърне Пакистан в модерна индустриална държава, което в очите на Комитет 300 е пряко неподчинение на заповедите му, предадени от Кисинджър на пакистанското правителство. Заплахите на Кисинджър към Бхуто не са част от официалната политика на САЩ, а политика на съвременните илюминати.

Необходимо е ясно да се разбере защо ядрената енергетика е така ненавиждана в целия свят и защо за войната против нея се използва фиктивно „природозащитно“ движение, създадено и финансирано от Римския клуб. С помощта на ядрената енергетика, която позволява произвеждането на огромно количество евтина електроенергия, страните от Третия свят постепенно ще станат независими от финансовата помощ на САЩ и ще започнат да утвърждават суверенитета си. Електричеството, произведено от ядрените централи, е КЛЮЧЪТ за извеждането на развиващите се страни от състоянието на изостаналост, което Комитет 300 е заповядал да бъде запазено.

Намаляването на чуждестранната помощ би означало намаляване на контрола на Международния валутен фонд (МВФ) върху природните богатства на развиващите се страни. Именно идеята развиващите се страни да поемат съдбата си в свои ръце е анатема за Римския клуб и управляващия го Комитет 300. Видяхме как движение против ядрената енергетика в Съединените щати беше използвано успешно, за да блокира индустриалното развитие на страната в съответствие с плановете на Клуба, предвиждащи „нулев постиндустриален растеж“.

Зависимостта от финансовата помощ на САЩ фактически държи чуждите страни в робство на Съвета за международни отношения (CFR). На населението на страните, на които се оказва такава помощ, се подхвърлят жалки

трохи, а основната част отива в джобовете на държавните лидери, които позволяват на МВФ хищнически да ограбва и изнася природните богатства на страната. Мугабе, лидерът на Зимбабве (бивша Родезия), е ярък пример как се осъществява чуждестранният контрол над суровинните ресурси на страната, в случая над висококачествената хромова руда. В момента всички запаси от хром на Зимбабве се контролират изцяло от компанията LONRHO, гигантски конгломерат, управляван от името на кралица Елизабет II от Ангъс Огилви, неин братовчед и важен член на Комитет 300. Населението на страната изпада във все по-дълбока мизерия и нищета въпреки помощта от 300 милиона долара от Съединените щати.

LONRHO притежава монопола върху хрома в Зимбабве и определя каквито цени иска, докато по време на режима на Ян Смит това не се позволяваше. Разумни нива на цените се поддържаха в продължение на двайсет години, до идването на власт на Мугабе. Въпреки че има проблеми и по време на 14-годишното управление на Ян Смит, след свалянето му от власт безработицата се увеличава четири пъти и Зимбабве изпада в състояние на хаос и фактически банкрут. Мугабе получава достатъчно помощ от САЩ (около 300 милиона долара на година), за да може да построи три хотела на Лазурния бряг във Франция, в Сен Жан Кап Фера и Монте Карло, докато народът му страда от болести, безработица и недохранване, да не говорим за режима на жестока диктатура, който смазва всеки протест. Сравнете това с режима на Ян Смит, който никога не е искал, нито получавал нито един цент от САЩ. Така става напълно ясно, че чуждестранната помощ е мощно средство за контрол над Зимбабве и всички африкански страни.

Чуждестранната помощ държи и американските граждани в състояние на неволна зависимост и затова те са съвършено неспособни да създадат сериозна опозиция срещу правителството. Дейвид Рокфелер знае какво прави,

когато неговият законопроект за чуждестранната помощ става закон през 1946 година. Оттогава този закон става един от най-ненавистните в страната, особено след публичното разобличаване на същността му – държавен рекет, за който плаща обикновеният народ.

Как успяват съзаклятниците да държат за гърлото целия свят и особено САЩ и Великобритания? Един от най-често задаваните въпроси е: „Как една-единствена организация знае във всеки момент всичко, което става в света, и как осъществява контрола си?“. В тази книга ще се опитаме да дадем отговор на този и на други въпроси. Единственият начин да се противопоставим реално на успеха на заговорниците е да назовем открито и да разгърнем дискусия за тайните общества, организации, правителствени агенции, банки, застрахователни компании, международни корпорации, петролната индустрия и стотиците хиляди организации и фондове, криещи се под различни фасади, но всичките подчинени на Комитет 300 – ВЪРХОВНИЯ контролен орган, който управлява света вече най-малко сто години.

Тъй като за Съвета за международни отношения и Трилатералната комисия вече са написани десетки книги, ще преминем направо към Римския клуб и Германския фонд „Маршал“ (GMF). Когато публикувах информация за тези организации в Съединените щати, малцина бяха чували за тях. Първата ми книга, „Римският клуб“, беше издадена през 1983 година и не привлече почти никакво внимание. Много непосветени хора мислеха, че Римският клуб има нещо общо с Католическата църква, а Германският фонд „Маршал“ е свързан с Плана „Маршал“.

Именно затова Комитет 300 избира такива имена, за да обърка хората и да отклони вниманието им от онова, което се случва. Правителството на САЩ не може да не знае това, но като участник в конспирацията, спомага за потушаването на информацията, за да не излезе истината на бял

свят. Няколко години след като публикувах работата си, някои писатели изведнъж видяха в нея богат източник на нова, уникална информация и започнаха да пишат и да говорят на тази тема, сякаш отдавна са я познавали основно.

За тях беше прозрение, че Римският клуб и неговите финансисти под името Германски фонд „Маршал“ са две високоорганизирани конспиративни подразделения на заговорници, действащи под прикритието на Организацията на Северноатлантическия договор, НАТО (North Atlantic Treaty Organization), и че мнозинството от функционерите на Римския клуб са отишли там от НАТО. Всички основни положения в политиката на НАТО са формулирани от Римския клуб, който, благодарение на дейността на члена на Комитет 300 лорд Карингтън, успя да разцепи НАТО на две фракции – политическа група на властта (леви) и собствена военна структура.

Римският клуб продължава да бъде едно от най-важните външнополитически подразделения на Комитет 300, а другото е Билдербергският клуб. Създаден е през 1968 година, след като Аурелио Печеи лично се свързва по телефона с най-консервативните членове на ядрото на Групата „Моргентау“ и ги призовава да се обединят отново, за да придадат нов импулс и да ускорят осъществяването на плановете за създаване на Единно световно правителство, което сега наричат Нов световен ред, въпреки че аз предпочитам първото название. То много по-добре описва същината на този феномен, отколкото името Нов световен ред, което само внася объркване, тъй като в историята вече е имало няколко „нови световни реда“, но все още не е имало Единно световно правителство.

На призива на Печеи откликват всички най-разрушителни „архитекти на бъдещето“ от Съединените щати, Франция, Швеция, Великобритания, Швейцария и Япония. В периода 1968–1972 година Римският клуб се превръща в организация, обединяваща учени, изповядващи

„новата наука“, глобалисти, футуролози и интернационалисти от различни цветове. Както се изразява един от членовете му: „Заприличахме на разноцветните одежди на Йосиф“. Основата на доктрината, приета от политическото крило на НАТО, е формулирана от книгата на Печеи „Човешките качества“.

Предлагаме ви откъси от тази книга.

„За пръв път, откакто християнският свят приближава прага на първото хилядолетие, огромни маси хора се намират в тревожно очакване на предстоящото настъпване на нещо неизвестно, което ще промени напълно общата им съдба... Човекът не знае какво означава да бъде истински съвременен човек... Човекът е измислил приказката за Злия дявол, но ако някога е съществувал зъл дявол, това е САМИЯТ ЧОВЕК... Тук има човешки парадокс – човекът е попаднал в капана на собствените си изключителни способности и постижения като в плаващи пясъци – колкото повече използва своята сила, толкова повече се нуждае от нея.“

„Длъжни сме неуморно да твърдим колко глупаво е да обясняваме днешното дълбоко патологично и болезнено състояние на човечеството с някакви циклични кризи или случайно стечение на обстоятелствата. Откакто е отворило Кутията на Пандора с новите технологии, човечеството страда от неконтролиран прираст на населението, мания за растеж, енергийни кризи, действителен или потенциален недостиг на ресурси, замърсяване на околната среда, ядрено безумие и множество други подобни бедствия.“

Това напълно съвпада с програмата на измисленото движение на „зелените“, което възниква много по-късно в поддръжка на същия този Римски клуб, за да спъва и върне назад индустриалното развитие.

В общи линии, предполагаемата програма на Римския клуб включва разработване и разпространение в Съеди-